

Πρξ 19,11-20

Τό Μυστήριο τῆς Ἐξομολόγησης

Πέσατε, παιδιά, ποτέ μέσα σέ λάσπες; Δέν βλέπατε τήν ώρα ν' αλλάξετε ρούχα καί νά πλυθεῖτε, ἔτσι δέν εἶναι; Ἀλλά καί σέ λάσπες ἂν δέν πέσατε, σίγουρα ὅλοι σας κάποια φορά πέσατε καί χτυπήσατε. Πόσο σᾶς ἀνακούφισε τότε τό χέρι πού περιποιήθηκε τά τραύματά σας!

Μέ τήν ἴδια κι ἀκόμη μεγαλύτερη στοργή ὁ Θεός φροντίζει νά καθαρῖσει καί νά περιποιηθεῖ τά τραύματα τῆς ψυχῆς μας. Τραυματίζεται καί ἡ ψυχή μας; Ναί, καί στή λάσπη πέφτει καί τραυματίζεται ἡ ψυχή μας. **Τί εἶναι ἐκεῖνο πού λασπώνει καί τραυματίζει τήν ψυχή; Ἡ ἁμαρτία.**

Ἐπάρχει ἄραγε ἄνθρωπος πού νά μήν ἔχει ἁμαρτίες; **Κανείς δέν εἶναι ἀναμάρτητος.** Ὁ μόνος καθαρός καί ἀναμάρτητος εἶναι ὁ Χριστός μας. Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἴμαστε ἁμαρτωλοί. Μήπως μπορεῖτε νά μοῦ πείτε ἁμαρτίες πού καθημερινά λερώνουν τήν ψυχή μας; (*Δίνουμε τόν λόγο στά παιδιά, κι ἂν χρειάζεται συμπληρώνουμε*) Ἄπρεπα λόγια, θυμός, ζήλια, φέμα, γκρίνια, αὐθάδεια, βρόμικα θεάματα...

Στ' ἀλήθεια, ὅλα αὐτά λερώνουν τήν ψυχή μας καί τήν κάνουν

νά πονάει. Νιώθουμε μέσα μας **τύψεις, στεναχώρια**, ένα βάρος, κάποιες φορές μιά αηδία για ό,τι κάναμε. Θά προτιμούσαμε νά μήν τό είχαμε κάνει, αλλά είναι πλέον αργά, ἔγινε!

Κι ὅμως, ὁ Θεός, πού ἀπέραντα μᾶς ἀγαπάει, βρῆκε ἕναν τρόπο νά σβήνει τά λάθη μας, νά ξαλαφρώνει τό βάρος τῆς ψυχῆς μας, νά τήν ξεπλένει ἀπό κάθε ἀμαρτία! Πῶς; Μέ τό **Μυστήριο τῆς Ἐξομολόγησης**.

Μποροῦμε νά ὁμολογοῦμε εἰλικρινά καί ταπεινά ὄλες μας τίς ἀμαρτίες μπροστά στόν ἱερέα, στόν ἐκπρόσωπο τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος στή συνέχεια διαβάζει γιά μᾶς τήν συγχωρητική εὐχή, μία πολύ γλυκιά καί ἅγια προσευχή. Τότε ἀκριβῶς ἐπιτελεῖται ἕνα μυστήριο: **Τό Πνεῦμα τό Ἅγιο ἐξαφανίζει τίς ἀμαρτίες μας!** Ὁ Θεός τίς συγχωρεῖ καί τίς ξεχνάει (πρβλ. Ἰε 38,34)! Ὅ,τι ἐξομολογηθήκαμε, γιά τόν Θεό εἶναι σάν νά μήν τό κάναμε ποτέ! (*Ἄν ἔχουμε πίνακα στό Κατηχητικό, μποροῦμε νά γράφουμε τίς ἀμαρτίες, καθώς θά τίς ἀναφέρουν τά παιδιά, καί στό σημεῖο αὐτό νά τίς σβήσουμε καλά*). Πόσο καταπληκτική εἶναι ἡ ἀγάπη Του! Πόσο μεγάλο τό θαῦμα πού μᾶς χαρίζει!

Ἡ Ἐξομολόγηση εἶναι ἕνα ἀπό τά πρῶτα δῶρα πού μᾶς χάρισε ὁ Χριστός ἀμέσως μετὰ τήν ἀνάστασή Του. Ὅταν γιά πρώτη φορά ἐμφανίστηκε ἀναστημένος ἀνάμεσα στους μαθητές Του, τούς εἶπε: **«Πάρτε Πνεῦμα Ἅγιο. Σέ ὅποιους συγχωρήσετε τίς ἀμαρτίες, θά τούς εἶναι συγχωρεμένες»** (Ἰω 20,23).

Καί πραγματικά, ἀπό τά πρῶτα χρόνια τῆς Ἐκκλησίας ὄλοι ὅσοι πίστεψαν στόν Χριστό **ἐξομολογήθηκαν τίς ἀμαρτίες τους καί ἄλλαξαν ζωή**. Ἀπαλλαγμένοι ἀπό τή βρομιά τῆς ἀμαρτίας, πῆραν γενναῖες ἀποφάσεις νά ζοῦν σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Θά σᾶς διηγηθῶ τί ἔγινε στήν Ἔφεσο, ὅπου πίστεψαν πολλοί ἄνθρωποι στόν Χριστό καί ἐγκατέλειψαν μετὰ τήν Ἐξομολόγησή τους τά μάγια, μέ τά ὁποῖα ἦταν ὡς τότε μπλεγμένοι.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν Ἔφεσο

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος κήρυττε τό εὐαγγέλιο στήν Ἔφεσο ἐπί δύο χρόνια. Κι ὄχι μόνο κήρυττε, ἀλλά ἔκανε καί θαύματα στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πλήθος Ἰουδαίων καί εἰδωλολατρῶν πίστεψαν στά κηρύγματά του. Κι ἦταν τόση ἡ πίστη τους, πού ἔπαιρναν τά μαντήλια τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, τά πήγαιναν σέ ἀρρώστους, καί αὐτοί γίνονταν καλά. Θεραπεύονταν ἀπό τήν ἀρρώστια τους, ὅσο βαρειά κι ἄν ἦταν. Ἄλλοι πάλι ἐλευθερώνονταν ἀπό πονηρά πνεύματα.

Τό ἔμαθαν αὐτό **οἱ ἑπτά γιοί τοῦ Σκευᾶ**, ἑνός Ἰουδαίου ἀρχιερέα, καί σκέφτηκαν πονηρά: «Θά λέμε κι ἐμεῖς ὅ,τι λέει ὁ Παῦλος καί θά βγάσουμε δαιμόνια», συμφώνησαν μεταξύ τους. «Θά κάνομε θαύματα κι ἔτσι τό ὄνομά μας θά ἀκούγεται παντοῦ». Νόμισαν ὅτι τό ὄνομα Ἰησοῦς εἶναι μαγικό.

Πᾶνε, λοιπόν, σ' ἕναν ἄνθρωπο πού βασανιζόταν ἀπό τά δαιμόνια καί λένε: «Σᾶς ἐξορκίζουμε στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ πού κηρύττει ὁ Παῦλος». Ἐνῶ ὅμως ὅλοι περίμεναν νά δοῦν τό θαῦμα καί τόν ἄνθρωπο νά ἐλευθερώνεται, ἀκούστηκε ἡ φωνή τοῦ δαιμονίου πού τούς καθήλωσε: «Τόν Ἰησοῦ Τόν γνωρίζω καί τόν Παῦλο καλά τόν ξέρω. Ἔσεῖς ὅμως ποιοί εἶστε;». Κι ἀμέσως μετά ὁ δαιμονισμένος ὄρμησε πάνω τους, τούς ἔριξε κάτω, τούς ξέσχισε τά ροῦχα καί ἄρχισε νά τούς χτυπᾷ ἀλύπητα. Τραυματισμένοι ἔφυγαν ἀπό τό σπιτί ἐκεῖνο.

Τό γεγονός διαδόθηκε σάν ἀστραπή σέ ὅλη τήν Ἔφεσο. Ὅσοι τό ἄκουγαν τρόμαζαν. Ἀλλά καί πολλοί δόξαζαν τόν Θεό, πού γνωρίζει τίς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων καί φανερώνει τήν ἀλήθεια. Δυνάμωνε ἔτσι ὀλοένα καί περισσότερο ἡ πίστη στόν Ἰησοῦ Χριστό καί μέσα στίς καρδιές τῶν πιστῶν γινόταν **ἕνα ἄλλο συγκλονιστικό θαῦμα: Γιγάντωνε ἡ ἐπιθυμία τους νά ζήσουν μιά νέα ζωή, ὅπως**

τή θέλει ο Χριστός. Έξομολογούνταν, λοιπόν, τίς άμαρτίες τους, όμολογούσαν μέ ειλικρίνεια όλες τίς άσχημες πράξεις τους καί **έπαιρναν ήρωικές καί άγιες αποφάσεις: Νά κόψουν κάθε παλιά κακιά τους συνήθεια!**

Όπως σās είπα, εκεί στήν Έφεσο πολλοί άσχολούνταν μέ τή μαγεία. Μετά τήν Έξομολόγησή τους όμως, πήραν μιά ήρωική απόφαση: Άναψαν μιά μεγάλη φωτιά καί μπροστά στά έκπληκτα μάτια όλων **κατέκαψαν τά μαγικά τους βιβλία!** Ξέρετε πόσο στοίχιζαν εκείνα τά βιβλία; Υπολόγισαν τήν τιμή τους: 50.000 άσημένα νομίσματα!

Τί κι αν είχαν όμως τόση χρηματική άξία; **Συνδέονταν μέ τά μάγια, άρα μέ τόν διάβολο.** Καί οί χριστιανοί τής Έφέσου ήταν αποφασισμένοι νά κόψουν κάθε σχέση μέ τόν πονηρό! Όπως φούντωνε ή φωτιά καί ανέβαιναν οί φλόγες πρός τόν ούρανό, έτσι θερμή, πύρινη ανέβαινε καί ή προσευχή τους πρός τόν Θεό: Νά τούς φυλάξει μακριά από τίς παγίδες του πονηρού καί νά ευλογήσει τόν άγώνα τους για μιά νέα ζωή, χριστιανική.

Μιά τέτοια δυνατή προσευχή, παιδιά, νά κάνουμε κι έμεις: Νά μās βοηθήσει ο Κύριός μας **νά έξομολογηθούμε μέ ειλικρίνεια** όλες μας τίς άμαρτίες καί νά πάρουμε γενναίες αποφάσεις. **Νά κόψουμε κι έμεις τίς κακές μας συνήθειες.** Νά κατακάψουμε τά πάθη μας, τά έλατώματά μας: τόν θυμό, τή ζήλια, τήν τεμπελιά, τήν γκρίνια... Νά κάνουμε ένα νέο ξεκίνημα, έναν όμορφο άγώνα για νά 'μαστε στή ζωή μας όπως μās θέλει ο Θεός. Κι αν πάλι πέσουμε καί λερωθούμε, τό ξέρουμε, ή άγάπη του Θεού μās περιμένει πάντοτε στήν Έξομολόγηση. Πόσο μεγάλη **χαρά γίνεται στον ούρανό** από τόν Κύριό μας καί τούς άγγέλους, όταν μετανιώνουμε για τά λάθη μας καί αποφασίζουμε νά τά έξομολογηθούμε!

Άν ο κατηχητής τό κρίνει άπαραίτητο, μπορεί νά προσθέσει καί τά έξής: Θέλω όμως, παιδιά, καί κάτι άλλο νά προσέξετε στήν ιστορία πού σās είπα: Ποιά ήταν ή πιό μεγάλη άμαρτία πού είχαν κάνει

οί άνθρωποι εκείνοι πού μετανόησαν καί εξομολογήθηκαν, μήπως θυμάστε; Πολύ σωστά, ασχολούνταν μέ τά μάγια, είχαν μάλιστα καί πολλά σχετικά βιβλία. Άραγε στίς μέρες μας υπάρχουν τέτοια βιβλία; Μήπως έχετε υπ' όψη σας κανένα τέτοιο; Μή βιάζεστε νά απαντήσετε ότι δέν ξέρετε! Κάποια τέτοια βιβλία κυκλοφοροῦν πολύ ανάμεσά σας κι έχουν ήρωες παιδιά πού ασχολοῦνται μέ τά μάγια. Πιστεύω καταλάβατε τί έννοω. Είναι όμως σωστό νά διαβάζει ἢ ν' ασχολεῖται κάποιος ἔστω καί γιά διασκέδαση, ἢ ἀκόμη καί γιά καλό σκοπό, μέ τά μάγια, πού εἶναι τά κόλπα τοῦ διαβόλου; Είναι σωστό νά διαβάζει τέτοια βιβλία καί ὁ πονηρός πού τόσο μᾶς μισεῖ νά χάρηται; Κανένα παιδί νά μήν πιάσει ποτέ ξανά στά χέρια του τέτοιο βιβλίο, κανένα παιδί νά μήν τό ἀνοίξει γιά νά τό διαβάσει! Οὔτε γιά ἀστεῖο οὔτε γιά διασκέδαση οὔτε ἐπειδή σᾶς τό ἔκαναν δῶρο. Μακριά ἀπό τέτοια βιβλία πού μιλοῦν γιά τή μαγεία! (Στό τέλος, μπορούμε νά συστήσουμε στά παιδιά νά διαβάζουν ὠφέλιμα βιβλία καί χριστιανικά περιοδικά· σκόπιμη θά ἦταν καί μία ἔκθεση χριστιανικοῦ βιβλίου).

Ἀπόφαση παίρνω ἱερή:
Στά πόδια Σου, Χριστέ μου,
τά λάθη μου νά ἀκουμπῶ
καί νέα ζωή καί πάλι
μαζί Σου ξεκινῶ!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ὑλικό προετοιμαστικό γιά τήν Ἐξομολόγηση.
2. Σταυρόλεξο.
3. Κατασκευή: Μαυροπίνακας.